

Sygnatura akt XI GC 167/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 22 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Windykacja spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko P. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt XI GC 167/16

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu „zwykłym”

Pozwem z dnia 4 stycznia 2016 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka (...) Windykacja spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w P. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego P. W. kwoty 10.063,48 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwot częściowych oraz kosztami postępowania według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, iż pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 9 stycznia 2014r. Podała, że wierzytelność powódka nabyła w dniu 20 listopada 2014 r. a pozwany został zawiadomiony o cesji.

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2016 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu. Zakwestionował legitymację procesową czynną powódki. Wskazał, że załącznik do porozumienia nie jest dokumentem w rozumieniu przepisów k.p.c. Podniósł, że nie otrzymał zawiadomienia o cesji wierzytelności. Wskazał, że nie otrzymał żadnych ulg oraz zakwestionował naliczenie opłat w oparciu o umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W piśmie procesowym powódka podtrzymała stanowisko w sprawie, wskazując jednak, że umowę zawarto 30 grudnia 2013r. Nadto podała, że przelew wierzytelności może być stwierdzony szeregiem dokumentów. Podniosła, że wydruki komputerowe stanowią „inny środek dowodowy”. Stwierdziła, że sposobem zawiadomienia o cesji może być również wniesienie pozwu. Zarzuciła, że nie istnieje obowiązek parafowania wszystkich stron umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 grudnia 2013 r. P. W. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wskazano numer klienta 1. (...).

Zgodnie z § 5 ust. 7 pkt 1 umowy w przypadku wypowiedzenia umowy w całości lub w części dotyczącej poszczególnych numerów abonenckich przez abonenta przed upływem Okresu Promocyjnego lub niedotrzymania przez Abonenta któregokolwiek ze zobowiązań przewidzianych w Umowie dla Okresu Promocyjnego, co będzie traktowane jako wypowiedzenie umowy przez abonenta z przyczyn leżących po jego stronie lub w razie rozwiązania umowy w całości lub w części dotyczącej poszczególnych numerów abonenckich przez Operatora z przyczyn leżących po stronie Abonenta, określonych w regulaminie lub w szczególnych warunkach promocji obowiązującej Abonenta, Operatorowi przysługuje względem Abonenta roszczenie o zwrot przyznanej ulgi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość od dnia:

- a) Zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, w przypadku gdy rozwiązanie umowy nastąpiło w czasie obowiązywania okresu promocyjnego (dotyczy zawarcia nowej Umowy);
- b) Zawarcia aneksu do umowy do dnia jej rozwiązania w przypadku gdy rozwiązanie umowy nastąpiło w czasie obowiązywania okresu promocyjnego (dotyczy zawarcia aneksu do Umowy);
- c) Pierwszego dnia obowiązywania Kolejnego Okresu Promocyjnego Umowy do dnia jej rozwiązania w przypadku, gdy rozwiązanie nastąpiło w czasie obowiązywania danego Kolejnego Okresu Promocyjnego (dotyczy przedłużenia na Okres promocyjny).

Roszczenie, o zwrot przyznanej ulgi przysługuje Operatorowi w odniesieniu do każdego numeru abonenckiego, który zostanie w wyniku rozwiązania umowy odłączony od sieci telekomunikacyjnej operatora. Roszczenie należne operatorowi wyliczane będzie według następującego wzoru: wysokość roszczenia = wysokość ulgi przyznanej abonentowi * liczba dni pozostałych do końca okresu promocyjnego / liczba dni okresu promocyjnego.

Dowód:

- umowa, k. 23 – 29,
- oświadczenie z załącznikiem, k. 32 – 33,
- kopia dowodu osobistego, k. 35.

Sporządzono wydruk bonu aktywacyjnego dla konta 1. (...), w którego treści wskazano 5 pozycji oznaczonych numerami kart: (...), (...), (...), (...), (...). Do numerów kart wskazano ulgi w wysokości po 3.013,50 zł.

Dokument został podpisany przez P. W. w dniu 30 grudnia 2013 r.

Dowód:

- bon aktywacyjny, k. 37.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (następnie przekształcona w (...) spółka akcyjna w W.) wystawiła wobec P. W. wydruki następujących faktur VAT:

- nr (...) z dnia 6 lutego 2014 r., na kwotę 423,37 zł,
- nr (...) z dnia 6 marca 2014 r., na kwotę 60,89 zł,
- nr (...) z dnia 6 kwietnia 2014 r., na kwotę 60,89 zł,

W treści faktur VAT podano numer klienta 1. (...).

W dniu 10 czerwca 2014 r. (...) spółka akcyjna w W. wystawiła wobec P. W. wydruk noty obciążeniowej nr (...) na kwotę 9518,33 zł. W treści noty obciążeniowej wskazano, że dotyczy ona wszystkich umów dla podanego numeru konta. Numer konta podany na wydruku to: 1. (...).

Dowód:

- faktury VAT, k. 38 – 41 .
- nota obciążeniowa, k. 41.

W dniu 20 listopada 2014 r. (...) spółka akcyjna w W., reprezentowana przez (...) sp. z o. o. zawarła z (...) Windykacja spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną w P. porozumienie do umowy przelewu wierzytelności.

(...) spółka akcyjna w W. sporządziła pismo datowane na dzień 20 listopada 2014r., w którym kierowała do P. W. zawiadomienie o cesji wierzytelności na rzecz (...) Windykacja spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w P. z tytułu usług mobilnych na kwotę 10.063,48 zł na którą składają się faktury nr (...), oraz nota obciążeniowa nr (...).

Dowód:

- porozumienie, k. 42 – 44
- zawiadomienie , k.52

Sporządzono wydruk, w którym wskazano kwotę wystawionych faktur – „(...)”, kwotę zapłaconych faktur „(...)” dla numeru konta 1. (...). Sporządzono wydruk, w którym wskazano wysokość kary „(...)33” oraz sumę odsetek „420,00” dla numeru konta 1. (...).

Sporządzono wydruk, w którym wskazano numeru dokumentów: „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, przyporządkowane do nich wartości odpowiednio: „423,37”, „60,89”, „60,89”, „ (...)33”; przyporządkowane do nich odsetki, w wysokości odpowiednio: „35,44”, „4,49”, „3,77”, „376,30”. Wskazano następujące terminy wystawienia dokumentów: „06.02.2014”, „06.03.2014”, „06.04.2014”, „10.06.2014” oraz terminy płatności: „20.02.2014”, „20.03.2014”, „22.04.2014”, „24.06.2014”.

Dowód:

- wydruki, k. 45 - 51

(...) Windykacja spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w P. sporządziła pismo datowane na dzień 22 kwietnia 2015 r., w którym wzywała P. W. do zapłaty kwoty 11.168,09 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 53.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne w całości.

Powódka roszczenie wywodzi z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych . Umowa ta załączona jest do akt sprawy (k.23). Sąd zakwalifikował roszczenie jako wynikające z normy art. 56 i następne ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami).

Powódka dochodziła należności, która miała zgodnie z twierdzeniami pozwu wynikać z niezapłaconych faktur VAT oraz noty obciążeniowej.

Strona pozwana zakwestionowała roszczenie i kwestię nabycia wierzytelności .

Legitymację czynną do dochodzenia roszczeń powódka wywodziła z umowy sprzedaży wierzytelności. Art. 509 § 1 k.c. stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Umowa sprzedaży lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły (art. 510 § 2 k.c.).

Art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Powód jest podmiotem, który masowo dochodzi nabywanych wierzytelności. To jego zadaniem, zgodnie z ogólnie przyjętymi dla podmiotów zawodowo prowadzących działalność gospodarczą wymogami, było zadbanie o to, aby w ślad za wierzytelnościami, które nabywa, szły środki dowodowe pozwalające na wykazanie ich zasadności.

W niniejszej sprawie powód przedstawił odpis porozumienia z dnia 20 listopada 2014r do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 14 marca 2014r.

W ocenie Sądu złożone porozumienie nie wykazuje nabycia wierzytelności objętej pozwem. Porozumienie to odwołuje się do treści ramowej umowy z dnia 14 marca 2014r, której treść nie jest znana. W treści porozumienia, które złożono do akt nie ma mowy o żadnym załączniku, który miałby precyzować nabywane wierzytelności (wskazano tylko załącznik 1 i 2 które dotyczą zupełnie innych kwestii), w szczególności nie wskazano załącznika na który teraz powołuje się powód . W samym porozumieniu też żadnych wierzytelności (w tym przeciwko pozwanemu) nie wskazano, a ukrycie treści dodatkowo uniemożliwia, choćby szacunkowe ustalenie przedmiotu przelewu. Rzekomy załącznik do porozumienia złożony do akt (k.45-51) to w istocie wydruk nie posiadający żadnego podpisu. Poświadczenie go przez radcę prawnego nie nadaje mu przymiotu dokumentu . Obowiązujące przepisy m.in. art. 6 ust.3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych nie przewidują poświadczenia przez radcę prawnego danych znajdujących się na nośniku CD, a jedynie istniejących dokumentów. Przedstawione wydruki nie są wystarczające do stwierdzenia skuteczności przelewu. Obrót masowy wierzytelności, na który powołuje się pełnomocnik powoda oraz wygoda stron umowy cesji i chęć minimalizacji kosztów nie mogą ograniczać praw dłużnika. Pogląd przeciwny prowadziłby do sytuacji w której na potwierdzenie przelewu wystarczyłby dowolny wydruk z danymi pozwanego i wysokością zobowiązania, co w ocenie Sądu byłoby niedopuszczalne.

Stanowisko powyższe jest tym bardziej uzasadnione, gdy popatrzy się na całokształt okoliczności sprawy. Zasadniczym elementem dochodzonej kwoty jest kara za przedterminowe rozwiązanie umowy. Powód nie przedłożył żadnego dowodu na datę rozwiązania umowy, a od tego zależy wysokość kary. Wyliczona przez niego kwota z tego tytułu (k.15) jest odmienna od kwoty objętej pozwem i notą. Obie kwoty wyliczone są dokładnie, łącznie z groszami. Powód w żaden sposób nie wyjaśnia w jaki sposób pierwotny wierzyciel, a więc podmiot teoretycznie lepiej zorientowany wyliczył wartość noty i dlatego kwota ta jest inna niż wyliczona przez pełnomocnika powoda. Fakt, że kwota z noty jest niższa niczego nie zmienia. Istotnym jest bowiem, że powód nie potrafi precyzyjnie wskazać jak wyliczono kwotę objętą pozwem, a tym bardziej udowodnić istnienia wierzytelności w tej wysokości. Wobec czego również wysokość wierzytelności należy uznać za niewykazaną. Nie budują wiarygodności powoda także zmiany, co do daty umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W postępowaniu elektronicznym powód jako datę tej umowy wskazywał 9 stycznia 2014r, by następnie wskazać 30 grudnia 2013r, w sytuacji, gdy pozwany i pracownik powoda złożyli oświadczenia woli o zawarciu umowy w dniu 18 grudnia 2013 (k.23 – prawy górny róg, k.29). W takiej sytuacji tym trudniej bazować na dokładności powoda i uznać złożone wydruki za wiarygodne dowody oraz na ich podstawie uwzględnić powództwo.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. W tym miejscu tytułem uzupełniania wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń na podstawie częściowo niespornych twierdzeń stron i dowodów z dokumentów prywatnych. W ocenie Sądu z materiału dowodowego wynika fakt zawarcia umowy o świadczenie usług oraz umowy przelewu. Powód nie wykazał jednak, ani istnienia wierzytelności objętej pozwem, ani jej nabycia. Przedłożone wydruki nie są wystarczające.

Mając na uwadze powyższe Sąd powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)